

ΔΙΠΛΟ-ΜΑΤΙΚΑ

Ἐλήξε τέλος πάντων καὶ τὸ γαλλογερμανικὸν ἐπεισόδιον, ὅπερ ἀνεφύη ἕνεκα τοῦ φονευθέντος ἱπποκόμου καὶ τὸ ὁποῖον ἠπειλήσει νὰ διακόψῃ τὰς σχέσεις τῶν δύο μεγάλων Κρατῶν. Κατ' ἀρχὰς ἐπειδὴ ἦτο ἐπεισώθιον εἰσηλθὲν εἰς τὴν διπλωματικὴν ὁδόν, ἀλλὰ μετὰ ταῦτα ἡ γαλλικὴ κυβένησις σκεφθεῖσα, ὅτι ἕνεκεν ἐνὸς ἱπποκόμου ὁ πόλεμος εἶνε ἄλογον πρᾶγμα ἀπεφάσισε, χωρὶς νὰ ἐρωτήσῃ τὴν χήρην, ὅπως δεχθῆ γενναίαν χρηματικὴν ἀποζημίωσιν. Ἦδη ἀναμένομεν νὰ ἴδωμεν ποσὸν στοιχίζει εἰς γάλλος ἱπποκόμος διὰ νὰ ἐκτιμῆσωμεν τὴν ἀξίαν του κ. Φλουράνης.

*

Ἐκ τοῦ ἐπεισοδίου τούτου ἡμεῖς δύο πράγματα συνηγάγομεν. Πρῶτον, ὅτι ὁ Βίσμαρκ ἐδείχθη ἀληθὴς διπλο-μάτης καὶ ὅτι ἡ Γαλλία θ' ἀποκτήσῃ μίαν ἔτι χήρα διὰ τὴν βιομηχανίαν τῆς. Εἰς τὴν πρωτοτυπίαν τῶν λογοπαγιῶν δὲν ἐπιμένομεν.

*

Καί, ἀφοῦ πρόκειται περὶ διπλωματῶν, μία ἀπορία : Δύναται εἰς ἕκ τῶν ὑπουργῶν μας νὰ εἶνε ἢ νὰ γίνῃ τοιοῦτος;

*

Ἐτερον ἐξωτερικὸν γεγονός σπουδαῖον εἶνε ἡ ἀγγελωμένη τοῦ Τσαρού διακήρυξις, καθ' ἣν θεωρεῖ ἄκυρον τὴν Βερολίνοιον συνθήκην. Ἐπομένως εἶνε ἄκυρον καὶ τὸ δέκατον τρίτον πρωτόκολλον τοῦ κ. Δηληγιάννη καὶ ἡ μεταβίβασις τῆς Θεσσαλίας καὶ τοῦ τμήματος τῆς Ἡπείρου. Ὡστε ἀπὸ ταῦδε πρέπει νὰ σκεφθῶμεν ὠρίμως διὰ νὰ χρησιμοποιήσωμεν καταλλήλως τοὺς ἐκ Θεσσαλίας βουλευτάς.

*

Πιθανολογεῖται, ὅτι ὁ Σουλτάνος εὐθὺς ὡς ἔμαθε τοῦτο ἀμέσως ἐζήτησε νὰ ἐγγραφῆ συνδρομητῆς εἰς τὴν Πρωίαν καὶ τὴν Ἐπιθεώρησιν, ἀλλ' ἀπετράπη διὰ λόγους ὑγιεινοῦς.

*

Εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐκπολιτισθῶσιν αὐτοὶ οἱ Σέρβοι. Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς ἐγένοντο βουλευταὶ ὀγδοῆκοντα καὶ πέντε ριζοπάσαι. Ἐὰν παρ' ἡμῖν ὑπῆρχον τοιοῦτοι, θὰ ἐγένοντο βεβαίως . . . ὀδοντοῖατροί.

*

Ἐν Εὐρώπῃ εἶνε ἐπιδημία τῶν σπινθηρῶν καὶ ἀκροάσεων. Καὶ ὁ ἡμέτερος βασιλεὺς ἐν Βιέννῃ εὐρισκόμενος ἐδέξατο εἰς ἀκρόασιν τὸν κόμητα Καλνόκη.

— Ἄλλ' ἀπ' αὐτό, ἔλεγεν ἀχρεῖας λογοπαίχτης, πιστεύω, ὅτι δὲν βιδνεὶ τίποτε.

*

Τελευταία ἐξωτερικὴ εἰδησις. Καὶ τοῦτο πρὸς ἀνακούφισίν σας.

Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἰταλίας κ. Κρίσπη ἔσχε συνέντευξιν μετὰ τοῦ βασιλέως του εἰς . . . Μούντζαν. Μετὰ τοῦτο εἶνε δυνατὸν κ. Δηληγιάννη τὰ πράγματα τῆς Ἰταλίας νὰ βαίνωσι κατ' εὐχὴν ;

Διευκρίνη

ΕΤΣΙ ΕΠΛΑΣΤΗΚ' Η ΚΑΡΔΙΑ

Ἄν πρασινίζουσι τὰ βουνὰ καὶ τὸ φεγγάρι λάμπῃ
ἂν ἔρχεται ἡ ἀνοιξὶς καὶ ἀρθοβολοῦν οἱ κάμποι
ἂν τ' ἀηδοῦναι κελαϊδῇ,
Τάχα γιὰ τὴν νὰ χαίρωμαι ἕταῖς ὡμορφιαῖς τοῦ κόσμου
ὅταν ἐκείνη π' ἀγαπῶ διαβαίη ἀπ' ἔμπρὸς μου
καὶ δὲν γυρίζει νὲ μὲ ὄψῃ ;

Ἐξ' ὅταν χειμῶνας ἔρχεται π' ἡ φύσις ξεθωριάσῃ
καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπὸ ψηλὰ ποτῆ καὶ συννεφιάσῃ
π' ἔχει γιὰ πένθος μαύρη σκέπη
Τάχα γιὰ τὴν νὰ λυπηθῶ ἕτῳ μαρμαρῶ τοῦ κόσμου
ὅταν ἐκείνη π' ἀγαπῶ διαβαίη ἀπ' ἔμπρὸς μου
καὶ μὲ χαμόγελο μὲ βλέπῃ ;

Ἔτσι ἐπλάσθηκ' ἡ καρδιά — τοὺς ἄλλους δὲν πιστεύει
καὶ ὅταν ἐκείνη χαίρεται παντοῦ χαρὰ ἀγναντεύει.

Συμεών

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

(ΚΑΤΑ ΤΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΝΕΩΤΕΡΩΝ)

Τὰ ἔτη διαδέχονται ἀλλήλα, ὅπως αἱ ἐκδόσεις τῶν βιβλίων — ὅχι ὅλων ἐννοεῖται — βελτιωμένα. Ὁ ἀτμὸς ἀντικατέστησεν, εἰς ἄλλα εὐτυχέστερα βεβαίως κράτη ἀπὸ τὸ ἰδικόν μας, τὴν διὰ τετραπόδων συγκοινωνίαν καὶ ὁ ἠλεκτρισμὸς τὰς γνωστάς τοῖς πᾶσι κανδήλας ἀδίκως λοιπὴν ὁ Οὐγκὼ εἶπεν, ὅτι οἱ αἰῶνες ἀντιγράφουσιν ἀλλήλους, ἐκτὸς ἐὰν προεμάντευεν τὴν ἐκδοσὶν τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ Αἰῶνος.

* *

Ἐρώτησις :

Θὰ ἔλεγεν ὁ τῆς ἀρχαιότητος σοφὸς «πᾶν μέτρον ἄριστον,» ἐὰν ἐγνώριζε τὰ μέτρα τῶν ἐμπόρων, ἀτινα δυστυχῶς ἀγνοεῖ ἡ ἀστυνομία μας ;

* *

Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας κατὰ τὸ εὐαγγέλιον ὀφείλει νὰ δώσῃ τὸν ἕτερον εἰς τὸν πλησίον του. Ἄλλ' ὁ ἔχων δύο γυναῖκας ; Κατὰ τὰ Κοράνιον οὐδεμίαν δίδει, ἐν ᾧ κατὰ τὸν Ποινικὸν ἡμῶν νόμον δίδει . . . λόγον εἰς τὸν Εἰσαγγελέα.

* *

Λέγουσιν, ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τοῦ τύπου εἶνε τρανὴ ἀπόδειξις τῆς προόδου ἔθνους τινός. Ἐὰν τοῦτο εἶνε ἀληθὲς εἰς τὴν μεγίστην ἀνάπτυξιν εὐρίσκαται ἡ Ἑλλάς, διότι ἐὰν ἐξακολουθήσῃ ἐπ' ὀλίγον ἡ ἐκδοσις νέων ἐφημερίδων θὰ ἔλθῃ χρυσοῦς ἐποχὴ καθ' ἣν πᾶς Ἕλληνας καὶ χριστιανὸς θὰ ἔχῃ εἰς τὸ ἐπισκεπτῆριόν του καὶ τὸν τίτλον : δημοσιογράφος.

* *

Καθ' ἑκάστην ἀκούω, ὅτι ὁ Θεὸς ἔπλασε τὸν ἄνθρωπον καθ' ὁμοίωσιν αὐτοῦ. Ποτὲ δὲν πιστεύω, ὅτι θὰ εἶχε τοιο-